

Lappseuranta 2/III 1900

Ystäväs hyvä!

Joka, ettei tullut ole
si tänään alisi aallat sinulle
virkeiksi ja musine
huviksi. Sinä kirjastasi
kay helvius, että se elämä
ilo, jasta puhuit viime
kuvana, on kadonnut. Tot
ta puhua, epäilin jo sinun
sen olemaan aavaloa! Siksi
teeskennellyttä se tunnetin
— "Ruatsiksi vai Suomi?" kysyt
itselfisi, s. d. tämäkö vai
kur. isäni aaksi. Kuule mi
tä sanat ihmisestä, jolla

an suosia, kielimurkko ja
joku tulee väivänsä ne
järjellensä katkaista? ...
Oi, ikävi, ikävi, ette tulla
känne - sarven. Sillä olen
varma, että sielun turkku on
tyyppi - Turku, Saustila! Et-
kä niistä ennen pääse, en-
nenkin yllämainittu on
laksunut väikuttä amasta.

... Turkuun, kun etsi vä-
kistystä! Teologien kaup-
piin! Foi arkkipiispa! Uh!
No, Sand Jahnin terveisin
y. m: ne, y. m: ne!

Sinä tiedät, ystävä kyyri
että minä olen ilkeä. Mutta
minua inhottaa, kun ajutte-
len, että seumainen mies
kun sinä vuitat, vait asua
Saustilassa!

— Kävisimmö eräinä
päivinä kätäisi. Oi, Prinsessa

su on tunut vertaa kaniin-pu.

En ikänä väisi viittä asumaan
Räikää. Kii kylmä sentti! —

Munten alii meillä raska lyste.

Ja paljan unten Saimme nah-
da jo vielä ki asumaan
avista!

— — Minusta on vaa
vastusta. Pyytätki nati

kauden siinä kokeutum.

Käsi kirjuri ^{Albertine} ~~Gr...~~

En tiedä kukaan osat...

Ma. uuvine!

Oskari.

Pitkiä pitkiä ai:
pistä terve! Todentotta
on sitä kuin viimeksi
olimme ajatuksestamme.
dossa niin pitkä aika,
että minun on kolo työ.
lasta asetta ymmärtä:

välle kannalle kirjeen
viimeisten sanojen jälkeen.
Onko kysymys päätelmä-
teosta, mikä on oleva
isänsä, Suomeksi vai
Ruotsi. Onnistuista, suoraa
sanoen, on ymmärrettävä
ta päätelmän. Ellei
tuntisi sinun jättävän
epävarmaa, kieman origina-
alista huomattasi, sellainen
kysymys suorastaan vas-
käsytettävä. Nyt taas
pidän sitä jollakin tavalla
selitettävänä seurauksena
seurustelusta kaikkein
harvainten merkkien
henkijöiden kanssa. — Toi-
voen onnellista kysymys-
sen ratkaisua, ja vilpiti-
mästi haluten saada tav-
sinun mitä pikemmin
yhtäläisiä tulo.